

2017. december 31.
Mandabokor
Óév esti istentisztelet

„Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok! Törjeteek föl új szántóföldet, mert ideje, hogy keressétek az Urat, míg majd eljön, és hullatja rátok az igazság esőjét.” Hós 10,12

Szeretett Gyülekezet!

Olyan döbbenetes, hogy útmutatónk utolsó lapjához értünk ismét. Milyen gyorsan „végiglapoztuk” a 365 napot, s újra eltelt egy esztendő (2. dia). Visszatekintve, sok minden történt az esztendőben. Rengeteg lelki alkalom, amit remélem, mindannyian igyekeztünk megbecsülni, több beruházás is történt a gyülekezetben, épült-szépült a gyülekezet és a lelki otthona. Voltak olyanok, akiknek ez az esztendő volt az utolsó, és többeket el kellett kísérni utolsó útjára. Voltak, akik viszont ebben az esztendőben

kezdték meg életútjukat, küzdelmek árán jöttek a világra, s elkezdtek életük küzdelmeit. Voltak örömök és bánatok ebben az esztendőben egyaránt. Mindenki látja a maga életét, hogy hogyan élte meg a 2017-es esztendőt.

Ha kitekintünk a nagy világba, sok minden esemény formálta a mindennapokat, melyek nagy valószínűséggel azonban nem befolyásolták a mi mindennapjainkat (3. dia).

Január 20-án hivatalba lépett az Amerikai Egyesült Államok 45. elnöke, Donald Trump. Megosztó nyilatkozatai váradalmakat és aggodalmakat váltott ki a politikában.

Visszafoglalták az Iszlám Állam terrorszervezet által uralt bibliai várost, Moszult (Bibliai városként Ninivét), s újra a kormányerők tartják ellenőrzésük alatt. Megindulhattott bizonyos Szír területeken az újjáépítés.

Emmanuel Macron nyerte a francia választásokat Le Pannel szemben, amely nagyban meghatározza az Európai Unió hangadó irányvonalát.

Angela Merkel noha megnyerte az őszi választásokat, még sem tudott a mai napig kormányt alakítani, s ez destabilizálja a nyugat-európai helyzetet.

A 31 éves Sebastian Kurz lett a szövetségi kancellárja az Osztrák Köztársaságnak, amely alapjaiban megrengette az Unió és Nyugat-Európa gondolkodását.

Az év egyik legmeghatározóbb eseménye azonban a reformáció 500 éves jubileuma volt, mikor is arra emlékeztünk, hogy Luther Márton kiszögezte vitairatát, téziseit.

Csak néhány kiemelkedő esemény, amely a 2017-es esztendőben történt és akkor még nem beszéltünk a belpolitikáról, de azt mindenki nagyon jól ismeri. S akkor nem beszéltünk a személyes életekről, kiknek milyen változás lett ebben az esztendőben. Vannak, akik idén váltak „éretté”, s tettek sikeres érettségit, majd többen elérve a kijelölt ponthatárokat, felsőfokú egyetemen, főiskolán folytatták tanulmányaikat. Voltak, akik megkezdték a nagybetűs életet és dolgozó emberré váltak. (4. dia) Örömmünk, hogy

újabb és újabb tagokkal, családokkal bővült a gyülekezetünk, s vannak, akik szépen fejlődnek a hit útján járva, kezdték élni az életüket Jézus Krisztussal, s már nem csak a gyülekezetben, hanem a mindennapi életben is fontossá vált a Krisztussal való élet. Milyen nagy öröm ezeket látni, ahogy növekszik és erősödik a gyülekezet és egyre inkább Jézus Krisztus ábrázolódik ki a gyülekezet arcán. Ezek az igazán lényeges dolgok, amikor valaki megismeri Jézus Krisztust személyesen, felismeri bűneit, bocsánatot kér feleségétől, férjétől, szeretteitől, tud újat kezdeni a kapcsolataiban, megújul az élete, egy élet – és értékváltozáson megy keresztül. Amikor az Isten igazsága és kegyelme felértékelődik számára. Erre van szüksége minél többeknek, ezért hirdetjük évektől, évszámoktól függetlenül a megtérés és az újrakezdés lehetőségét.

Mai igénk is erről a megtérésről és újrakezdésről beszél. Ezt tette Hóseás próféta is (5. dia), akit nagyon nehéz időszakban és körülmények között hívott el az Úr és állí-

totta szolgálatba. Kr. e. a VIII. században működött Izrael északi országrészében.

Szeretnék egy kis kitekintést tenni, hogy megértsük ezt az egy mondatot, amit felolvastam Hóseás könyvéből, hogy milyen körülmények között és miért íródott, mi volt a célja és mit jelent reánk nézve.

Hóseás nagyon nehéz időszakban kezdte meg szolgálatát. Királyok jöttek és mentek. Válságban volt Izrael mind gazdaságilag, társadalmilag mind lelkileg, szellemileg, erkölcsileg. (6. dia) Ezek a királyok uralkodtak ebben az időszakban.

(7. dia) II. Jeroboám királyról (יֵרוּבָאָם) azt tudjuk, hogy „²³Amacjának, Jóás fiának, Júda királyának tizenötödik évében lett Izrael királya Jeroboám, Jóásnak a fia Samáriában, negyvenegy esztendeig.²⁴Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeiktől, aki vétkekbe vitte Izráelt.” II Kir 14,23-24

(9. dia) Zekarjá (Zakariás) királyról (זְכַרְיָהוּ) így számol be a Szentírás: „⁸Azarjának, Júda királyának harmincyolcadik évében Zekarjá, Jeroboám fia lett Izrael királya Samáriában, hat hónapig.⁹Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, ahogyan ősei tették. Nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeiktől, aki vétkekbe vitte Izráelt.¹⁰De összeesküvést szőtt ellene Sallum, Jábés fia, és levágta őt a nép előtt, megölte, és ő lett utána a király.” II Kir 15,8-10

(11. dia) Sallum király (שָׁלּוּם), aki nagyon rövid ideig volt hatalmon azt írja: „¹³Sallum, Jábés fia Uzzijjának, Júda királyának harminckilencedik évében lett király, de csak egy hónapig uralkodott Samáriában.¹⁴Mert feljött Tircából Menahém, Gádi fia, behatolt Samáriába és levágta Sallumot, Jábés fiát Samáriában. Megölte, és ő lett utána a király.” II Kir 15,13-14

(13. dia) Menahém király (מְנַחֵם) „¹⁷Azarjának, Júda királyának harminckilencedik évében lett Izráel király Menahém, Gádi fia Samáriában, tíz esztendeig. ¹⁸Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el egész életén át Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeiktől, aki vétekbe vitte Izráelt.” II Kir 15,17-18

(15. dia) Pekahjá királyt (פְּקַחְיָהּ) eképpen mutatja be a bibliai Királyok könyve: „Azarjának, Júda királyának ötvenkettedik évében Pekah, Remaljáhú fia lett Izráel király Samáriában húsz esztendeig. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeiktől, aki vétekbe vitte Izráelt. Pekahnak, Izráel királyának az idejében tört be Tiglat-Pileszer, Asszíria király, és elfoglalta Ijjónt, Ábél-Bét-Maakát, Jánóahot, Kedest, Hácórt, Gileádot, Galileát, Naftáli egész földjét, és fogságba hurcolta azok lakosait Asszíriába. De Hóséa, Élá fia, összeesküvést szőtt Pekah, Remaljáhú fia ellen, és levágta őt. Megölte, és ő lett

utána a király, Jótámnak, Uzzijjá fiának huszadik esztendejében.” II Kir 15,27-30

(16. dia) Pekah királyról (פְּקַח) eképpen tudósít a Királyok könyve: „Azarjának, Júda királyának ötvenkettedik évében Pekah, Remaljáhú fia lett Izráel király Samáriában húsz esztendeig. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeiktől, aki vétekbe vitte Izráelt. Pekahnak, Izráel királyának az idejében tört be Tiglat-Pileszer, Asszíria király, és elfoglalta Ijjónt, Ábél-Bét-Maakát, Jánóahot, Kedest, Hácórt, Gileádot, Galileát, Naftáli egész földjét, és fogságba hurcolta azok lakosait Asszíriába. De Hóséa, Élá fia, összeesküvést szőtt Pekah, Remaljáhú fia ellen, és levágta őt. Megölte, és ő lett utána a király, Jótámnak, Uzzijjá fiának huszadik esztendejében. II Kir 15,27-30

(17. dia) **Hósea királyról (הוֹשֵׁעַ)**, akinek uralkodása idején történt a fogságba vitel, ezt olvashatjuk: ¹Áháznak, Júda királyának tizenkettedik évében Hósea, Élá fia lett Izráel királya Samáriában kilenc esztendeig. ²Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, bár nem annyira, mint Izráel előbbi királyai. ³Ellene vonult fel Salmaneszer, AsszírIA királya, Hósea pedig a szolgálja lett, és adót fizetett neki. ⁴De amikor AsszírIA királya rájött, hogy Hósea összeesküvést szőtt, és követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához, AsszírIA királyának pedig nem küldte meg az évenkénti adót, akkor AsszírIA királya elfogatta őt, és megbilincselve börtönbe vetette. ⁵Majd felvonult AsszírIA királya az egész ország ellen, felvonult Samária ellen, és ostromolta három évig. ⁶Hósea uralkodásának kilencedik évében elfoglalta AsszírIA királya Samáriát, Izráelt pedig fogságba hurcolta AsszírIába, és letelepítette őket Halahban és a Hábórnál, Gózán folyójánál, meg a médek városaiban.” II Kir 17,1-6

(18. dia) Ilyen körülmények között hívja el az Úr Hóseás prófétát, nem összetévesztendő Hósea királlyal, állítja szolgálatba, s nagyon nehéz feladat elé állítja, amikor a bálványoktól, hamis papoktól, istentelen királyoktól hemzseg az ország és rettenetes állapotok vannak, akkor bízza meg Isten azzal a feladattal, hogy ítéletet, megtérést és újrakezdést hirdessen. Mi volt az oka a fogságnak, ugyan az, ami a későbbi babiloni fogságnak is. Világosan leírja számunkra, az utókor számára a Királyok könyve (19-20. dia):

„⁷Ez pedig azért történt, mert Izráel fiai vétkeztek Istenük, az ÚR ellen, aki felhozta őket Egyiptom földjéről, Egyiptom királyának, a fáraónak a hatalma alól. Más isteneket féltek, ⁸és azoknak a népeknek a szokásait követték, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől, és azt tették, amit Izráel királyai. ⁹Olyan dolgokat találtak ki Izráel fiai, amelyek nem voltak méltók Istenükhöz, az ÚRhoz: áldozóhalmokat építettek maguknak minden

városban, mind az őrtornyoknál, mind az erődített városokban. ¹⁰Szent oszlopokat és szent fákat állítottak maguknak minden magas halmon és minden bujázöld fa alatt. ¹¹Ott tömjéneztek minden áldozóhalmon, éppúgy, mint azok a népek, amelyeket előttük hurcoltatott fogságba az ÚR, és gonosz dolgokat követtek el, bosszantván az URat. ¹²Bálványokat tiszteltek, amiről megmondotta nekik az ÚR, hogy ne tegyék azt. ¹³Ezért az ÚR így intette Izráelt és Júdát összes prófétája és látnoka által: Térjete meg gonosz utaitokról, és őrizétek meg parancsolataimat és rendelkezéseimet, a teljes törvény szerint, amelyet őseiteknek adtam, és amelyet hozzátok küldtem szolgálaim, a próféták által! ¹⁴De ők nem hallgattak rájuk, hanem úgy megkeményítették nyakukat, amilyen nyakasak voltak őseik is, akik nem hittek Istenükben, az ÚRban. ¹⁵Megvetették rendelkezéseit és szövetségét, amelyet őseikkel kötött, és intelmeit, amelyekkel intette őket. Mivel a hiábavalóságot

kövétek, maguk is hiábavalók lettek, és kövétek a körülöttük levő népeket; pedig megparancsolta az ÚR, hogy ne tegyenek úgy, mint azok. ¹⁶Elhagyták Istenüknek, az ÚRnak minden parancsolatát, és öntött bálványt csináltak maguknak: két borjút. Asérá-szobrot is készítettek, és leborultak az ég minden serege előtt, és szolgálták a Baalt. ¹⁷Elégették áldozatul fiaikat és leányaikat, varázslást üztek, kuruzsoltak. Arra ragadtatták magukat, hogy azt tegyék, amit rossznak lát az ÚR; így bosszantották őt. ¹⁸Igen megharagudott ezért az ÚR Izráelre, és eltávolította őket színe elől. Nem maradt meg, csak a Júda törzse.” II Kir 17,7-23

(21. dia) A kettészakadt ország északi részén lévő népekből vitt az asszír király fogságba embereket Kr. e. 722-ben
(22. dia) „Hóséa uralkodásának kilencedik évében elfoglalta AsszírIA királyA Samáriát, Izráelt pedig fogságba hurcolta Assziriába, és letelepítette őket

Halahban és a Hábórnál, Gózában folyójánál, meg a médek városaiban.” II Kir 17,6

(23. dia) Ebben az időszakban nem csak Hóseás, hanem Ámós és Jónás is színre lép, az Úr rajtuk keresztül is tanítja, figyelmezteti az ő népét és az elhurcoltakat.

Ilyen körülmények között íródott Hóseás könyve és hangzott el többek között az a mondat is tőle: „**ideje, hogy keressétek az Urat**”. A célja az volt, hogy az elhurcoltak és fogságban levők számára egyértelműen rávilágítson bűneik súlyára és következményeire, istentelen állapotukra és az újrakezdés lehetőségére. Mert Isten ad lehetőséget az újrakezdésre, a bűnbánatra és a megtérésre, de ennek a lehetősége is elmúlik. Ezért volt a fogság, ahogy ezért volt a Babilonba való száműzetés is. Isten figyelmeztet, próbák elé állít, a következményekbe bele enged, mutatva azt, hogy a kegyelem ideje is lejár. Ahogy eltelt ez az esztendő is, eltelik, elmúlik a kegyelem, a megtérésre való felhívás is. Ezért a címe ennek az istentiszteletnek az Agendánk

szerint: (24. dia) „**Múlik a kegyelem ideje!**” A királyok számára is lejárt a kegyelem ideje, ezért haltak csúfos halált többen is. Isten csak egy ideig nézte „tétlenül” azt a sok istentelenséget, amit királyok és a nép elkövettek. Aztán csak meg lett annak is a következménye. Olyan szépen fejezi ki Isten a szeretetét, de egyben a csalódottságát (25. dia):

„¹Még gyermek volt Izráel, amikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat. ²Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem: a Baaloknak áldoztak, és a bálványoknak tömjéneztek. ³Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket, de ők nem tudták, hogy én viseltem gondjukat. ⁴Emberi kötelekkel vontam őket, a szeretet kötelékével. Úgy bántam velük, mint mikor valaki arcához emeli gyermekét: jószagosan enni adtam nekik. ⁵Vissza fog térni Egyiptomba, vagy Asszíria lesz a királya, mert nem akarnak megtérni. ⁶Fegyver pusztít városaiban, véget vet a fe-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

**csegsnek, és megemésztí őket terveik miatt. ⁷Népem
megrögzötten elfordul tőlem.” Hós 11,1-6**

Mit jelent reánk nézve Hóseás szavai?

Gondoljunk vissza, Isten hány alkalommal szólított, hívott és újra és újra nemet mondtunk neki, elfordítottuk tőle fejünket, fülünket, szívünket és megkeményedtünk. Ne esünk abba a hibába, amibe Izrael népe beleesett, hanem tanuljunk bűneikből, mulasztásaikból.

Azzal a szép verssel szeretném befejezni, amit Füle Lajos írt, legyen számunkra figyelmeztetés minden egyes szava
(26. dia):

Siessetek, hamar lejár!

Kegyelme már régóta vár.

**Ma még lehet, ma még szabad,
borulj le a keresztnél!**

Elszáll a perc, az életed.

Ma még, ha jössz, elérheted.

**Ne késs tovább, ne várj tovább,
ma kérd ATYÁD bocsánatát!**

Becsüljük meg az Istentől kapott időt, éveket a megtérésre és bűnbánatra adott lehetőségeket!